

Línia de façanes del carrer Anselm Clavé

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Nucli antic (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament: C/Anselm Clavé, dins el nucli antic de Santa Margarida. Crta- C-37, km.61,5.

Coordenades:

Latitud: 41.55675
Longitud: 1.60283
UTM Est (X): 383489
UTM Nord (Y): 4601507

Classificació

Número de fitxa: 08250-66
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Eclecticisme Popular
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Nucli Antic de Santa Margarida de Montbui](#)

[Centre de serveis municipals del nucli an](#)
[Ateneu Cultural Recreatiu](#)
[Antiga Fonda](#)
[Cal Carol](#)
[Antic Centre Republicà](#)

Autor de la fitxa: Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dt., 27/04/2010 - 02:00

Descripció

El carrer Anselm Clavé, dins del nucli antic de Santa Margarida de Montbui, es correspon amb el pas de la carretera C-37 dins del terme, i al seu pas per la població. Els edificis d'aquest carrer van se aixecats a començaments del segle XX, un cop el carrer va quedar consolidat, aprofitant l'empenta econòmica que donava el pas de la carretera. Aquest sector del poble es va convertir doncs en el nou eixample urbà. Les cases i els edificis van ser aixecats arran de carretera, a banda i banda d'aquesta, i per cronologia i per context, guarden unes semblances estilístiques comunes, tot i que els interiors han sofert reformes i modificacions posteriors. Inicialment es tracta d'edificis adossats de plantes quadrangulars i rectangulars, que conserven una composició formada per planta baixa, primer pis, i segon i o golfes. En cap cas s'aixequen més. Les construccions poden ser en maó o en mamposteria irregular, però en tots els casos s'ha optat per arrebossat la façana, que ressalta pintada en colors cremes, blancs, taronges i marrons. En alguns casos no hi ha pintura. La majoria dels edificis compten amb portals rebaixats o allindats a l'entrada, protegits per portes de fusta de dos batents, i combinen balcons i finestres al primer pis. Els acabaments, en alguns casos, acostumen a comptar amb algun frontó decoratiu com és el cas de l'Ateneu Cultural Recreatiu o bé la casa de Cal Carol. Estilísticament es tracta d'un tipus d'arquitectura popular datada entre els anys 1920-1940, que incorpora en alguns edificis de caràcter públic, com les escoles o l'Ateneu Cultural Recreatiu, algun element ornamental procedent del modernisme. Amb tot, alguns edificis han estat aixecats o reformats amb posterioritat, però sempre guardant, a nivell de façanes, la mateixa composició arquitectònica a nivell d'alçades i materials constructius.

Història

Tot i que el nucli antic de Santa Margarida remunta els seus orígens històrics al segle XII, aquest es troba organitzat urbanísticament entorn al carrer Major i a la plaça de l'església. Ja entrat el segle XX, el traçat de la nova carretera d'Igualada a Valls - construïda el 1895- començà a deixar sentir la seva influència sobre el procés d'urbanització de Montbui. A partir d'aquest moment, el centre de gravetat es començà a desviar vers a la nova via de comunicació, constituint-se en el nou eixample del poble, que s'estendrà a partir d'aquest moment cap a ponent. El 1923 es construïa el nou Ajuntament que contenia també les escoles públiques arran de la carretera, donant l'impuls definitiu a aquest sector. A tocar de l'anterior edifici, el 1924 es construïa l'Ateneu Agrícola Montbuienc. La majoria de les vivendes particulars es troben datades entre el 1920 i el 1940.

Bibliografia

ALVAREZ R (1986) Història de Santa Margarida de Montbui. Treball inèdit. CASTELLTORT et alii (1989) Santa Margarida de Montbui. El nostre poble. Ajuntament de Santa Margarida de Montbui. RAURICH J. SANTACANA M (1982) "L'activitat econòmica a l'àrea igualadina " a Banca Catalana. Núm. 66. pàg.32-50 TORRAS I RIBÉ J (1991) "Santa Margarida de Montbui" . Història de l'Anoia. Vol II. Ed. Parcir. Pàg. 13-47.

